

Sygn. akt V Ga 378/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Kasprzyk (spr.)

Sędziowie: SSO Piotr Zbierchowski

SSR del. Joanna Bury

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Chodkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. T.

przeciwko (...). w (...)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie
z dnia 6 października 2017 r. sygn. akt V GC 2975/16

1) oddala apelację;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900 zł (słownie: dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji.

SSO Piotr Zbierchowski SSO Wiesław Kasprzyk SSR del. Joanna Bury

Sygn. akt. V Ga 378/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 06.10.2017 roku zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 554 zł 90 gr z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04.07.2016 roku. W pozostałej części powództwo oddalono. Zasądzone jednocześnie od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1 515 zł 5 gr tytułem zwrotu kosztów procesu.

W niniejszej sprawie powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 11 000 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 4 lipca 2016 do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika z nieuiszczonych przez pozwanego należności wynikających zawartej w dniu 2 stycznia 2015 roku umowy na podstawie, której powód zobowiązał się do podejmowania na rzecz pozwanej działań reklamowych i promocyjnych w sezonie rajdowym 2015 roku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania kwestionując zarówno zasadność powództwa jak i jej wysokość. W ocenie pozwanego łącząca strony umowa została w dniu 08.07.2015 roku rozwiązana

z uwagi na wypadek jakiemu uległ powód 17 maja 2015. Wypadek ten spowodował wyłączenie powoda zawodów rangi mistrzostw Polski w sezonie 2015.

Ustalenia sądu pierwszej instancji są następujące:

Powód jest kierowcą rajdowym . Z kolei pozwany prowadzi działalność gospodarczą w zakresie handlu hurtowego narzędzi i elektronarzędzi , jak również w zakresie dystrybucji tych narzędzi. Dnia 02.01.2015 roku strony zawarły umowę, której przedmiotem było prowadzenie przez powoda działań reklamowych i promocyjnych na rzecz pozwanego podczas sezonu rajdowego 2015 roku. W § 1 ust. 1 umowy pozostawiono wolne pole o treści / nazwa imprezy/ , w której nie wskazano w czasie jakiego konkretnego wydarzenia w sezonie 2015 miały być prowadzone reklamowe i promocyjne działania na rzecz pozwanego przez powoda. Wolą stron było aby umowa ta obowiązywała w czasie Lotos Rajdowych Samochodowych Mistrzostw Polski w sezonie 2015. Czas trwania umowy został oznaczony na sezon 2015. Stosownie do zapisów § 5 umowy wynagrodzenie za sezon 2015 miało wynieść 76 800 zł netto , przy czym zapłata powyższej kwoty miała następować na podstawie wystawionych miesięcznych faktur na kwoty 6 400 zł netto w okresie od stycznia 2015 do grudnia 2015. Nadto powód udostępnił pozwanemu do używania swój wizerunek podczas trwania sezonu do promowania i reklamowania i jego produktów. Pozwany zobowiązał się w ramach umowy do przygotowania wszystkich materiałów reklamowych w tym banerów, folderów reklamowych itd. Ponadto pozwany zobowiązał się do przekazania powodowi wszelkich niezbędnych materiałów reklamowych potrzebnych do eksponowania oraz zaprojektowania reklamy wizualnej na samochodzie, jednakże w umowie nie został określony termin przekazania wskazanych materiałów.

Powód wziął w 2015 udział w dwóch rundach rajdowych samochodowych mistrzostw Polski natomiast cały cykl obejmował 8 zawodów. Pozwany przesłał powodowi dnia 21.04.2015 roku materiały reklamowe zgodnie z treścią umowy. Powód przystąpił do realizowania spotu reklamowego z lokowaniem produktów pozwanego po zakończeniu Rajdu (...) na początku maja 2015. W dniu 17.05.2015 roku powód brał udział 30 Rajdzie (...) w czasie, którego na odcinku specjalnym pojazd marki P. (...) uległ awarii wyniku której zapalił się a następnie po zatrzymaniu pojazdu i ewakuacji powoda w skutek dużego wycieku paliwa pojazd ten wybuchł. W wyniku tego zdarzenia powód doznał bardzo poważnych poparzeń twarzy oraz dróg oddechowych. Po wypadku w dniu 17.05.2015 roku powód przebywał początkowo w szpitalu w J. a następnie w szpitalu w S.. W korespondencji elektronicznej powód z przedstawicielami pozwanego deklaruował chęć szybkiego powrotu do występów rajdowych po powrocie zdrowia. W dniu 08.07.2015 roku pozwany przesłał powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy z dnia 02.01.2015 roku w związku z brakiem możliwości świadczenia usług , które dotarło do powoda dnia 14.07.2015 roku. Pozwany po wypowiedzeniu umowy w związku z poniesionymi nakładami związanymi z produkcją materiałów reklamowych wystosował do powoda propozycję zawarcia aneksu do umowy zmieniającej pierwotną umowę w ten sposób, że powód miał zadeklarować w jakiej ilości rajdów o randze mistrzostw Polski w sezonie 2015 weźmie udział. Powód nie podpisał tegoż aneksu. Powód po zakończeniu leczenia pojawiał się na zawodach lokalnych różnych kategorii w tym kategorii mistrzostw szutrowych to jest w Rajdzie W. organizowanym przez PZMot O., w Rajdzie B., samochodowym G. (...) Bank 2015. Na kasku oraz w pojeździe z emblematami pozwanego powód wystąpił podczas Rajdu B. w grudniu 2015 , jednakże tego rajdu nie ukończył. Rajd ten nie był zaliczany do klasyfikacji rajdów samochodowych mistrzostw Polski.

Prawnych rozważaniach sąd pierwszej instancji stwierdził, że roszczenie powoda zasługiwało dla uwzględnienie w części obejmującej wynagrodzenie za świadczone usługi reklamowo marketingowej w okresie od dnia 01.07.2015 roku do dnia 14.07.2015 roku tj. za okres do dnia, w którym do powoda dotarło oświadczenie pozwanego po rozwiązaniu umowy. W ocenie Sądu pierwszej instancji spór między stronami dotyczy przedmiotu umowy z dnia 02.01.2015 roku oraz skuteczności jej rozwiązania przez pozwanego. Rozbieżny było także charakter umowy pomiędzy stronami albowiem w ocenie strony powodowej była to umowa mieszana z elementami umowy rezultatu jak i starannego działania , natomiast w ocenie strony pozwanej była to wyłącznie umowa starannego działania.

Sąd Rejonowy uznał opierając się m. in. na w zeznania przesłuchanych świadków, że wolą stron umowy z dnia 02.01.2015 roku było prowadzenie działań reklamowych i promocyjnych na rzecz pozwanego w trakcie trwania zawodów o randze mistrzostw Polski w sezonie 2015. Spór na tym tle wywołany został nieprecyzyjnym wskazaniem §

1 umowy w 1 umowy . Sąd pierwszej instancji podkreślił, że pozwany na rynku produkcji narzędzi oraz elektronarzędzi funkcjonuje od przeszło 20 lat. Logicznym zatem jest, że spółka zawierając umowę o świadczenie usług polegających na reklamowaniu jej marki nie miała na celu rozpowszechnianie swojej działalności jedynie na rynku lokalnym a głównie na arenie ogólnokrajowej. W tym celu zdecydowano się posłużyć wizerunkiem kierowcy rajdowego , który miał już doświadczenia w rajdach samochodowych , był osobą rozpoznawalną nie tylko w środowisku lokalnym ale także w kraju. Powód powyższemu nie zaprzeczył w toku przesłuchania na rozprawie dnia 02.10.2017 roku co więcej oddał, że w ramach rozmów z przedstawicielami pozwanej była mowa o udziale także w mistrzostwach Europy , jednakże jego start w tych mistrzostwach uniemożliwiły ograniczenia finansowe.

Zawierając umowę z rozpoznawalną osobą o wysokich ambicjach pozwany liczył na reklamowanie jego działalności na szerszej arenie potencjalnych odbiorców tych towarów. Kolejnym argumentem potwierdzającym, że umowa dotyczyła udziału powoda rajdach rangi mistrzostw Polski były prowadzone przez stronę negocjacje odnośnie wyglądu emblematów z nadrukiem marki pozwanej na kasku, odzieży, pojeździe powoda, jak również członków jego załogi. Strony wymieniały między sobą korespondencję, która uległa wyraźnemu zintensyfikowaniu w okresie przed 23 kwietnia 2015 to jest przed rozpoczęciem pierwszego rajdu rangi mistrzostw Polski. Powód zeznając stwierdził także, że brał udział w rajdach samochodowych po wypadku w sezonie 2015 jednakże okoliczność ta poza jego udziałem w Radzie B. nie została udowodniona.

Sąd Rejonowy stwierdził, że powód z całą pewnością po wypadku nie brał udziału w dalszych zawodach rangi mistrzostw Polski co znalazło odzwierciedlenie w dokumentacji nadesłanej przez organizatora kraju. Nie zostały udowodnione także udziały powoda na innych imprezach rangi krajowej w okresie od czerwca do grudnia 2016. Wszystkie powołane wyżej okoliczności wskazują zdaniem sądu rejonowego, że zgodnym zamiarem oraz celem stron było zawarcie umowy, której przedmiotem było określenie praw i obowiązków dotyczących przeprowadzenia przez powoda działań reklamowych i promocyjnych na rzecz pozwanej podczas rajdowych samochodowych mistrzostw Polski sezonie 2015.

W świetle tych ustaleń sąd rejonowy przyjął, że strony łączyła umowa starannego działania. Sąd uznał, że łącząca strony umowa jest umową nienazwaną, która w literaturze określona została jako umowa sponsorska. Sąd nie zgadzał się jednocześnie ze stanowiskiem prezentowanym przez powoda jakoby umowa ta miała cechy umowy rezultatu. Treścią umowy sponsoringu jest m.in. zobowiązanie się sponsora do wspierania aktywności sponsorowanego, w tym przypadku za opłatą określoną w umowie, w zamian za możliwość prezentowania produktów sponsora przez sponsorowanego określonym kręgom odbiorców wśród, których sponsorowane się obraca w ramach wykonywanej działalności. Przekazywanie informacji o produktach pozwanej dla spełnienia warunków umowy z dnia 02.01.2015 roku nie wymagało wystąpienia po stronie pozwanego efektu w postaci zwiększenia ilości klientów określoną liczbę osób. Strony w umowie nie uzależniły efektu płatności wynagrodzenia na rzecz powoda od wystąpienia jakiegokolwiek materialnego efektu w majątku strony pozwanej. Wobec przyjęcia przez Sąd, że zawarta przez strony umowa była umową sponsoringu stosuje się do niej przepisy o umowie o świadczenie usług do, których zastosowanie mają odpowiednio przepisy regulujące umowę zlecenia. Zgodnie zatem z art. 746 § 1 i § 3 Kodeksu Cywilnego dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Odnośnie rozwiązania umowy z dnia 02.01.2015 roku należało przyjąć zdaniem sądu rejonowego, że pozwany miał ważne powody skutkujące możliwością wypowiedzenia umowy powodowi. Wypadek po którym powód zaprzestał udziału w rajdach samochodowych w randze mistrzostw Polski oraz jego stan zdrowia stawiał pod znakiem niepewności termin jego powrotu do czynnego uprawiania sportów motorowych . Ponadto pozwany nie uzyskał od powoda jednoznacznej deklaracji co do terminu jego powrotu do udziału w rajdach samochodowych mistrzostw Polski.

Sąd przyjął, że rozwiązanie umowy pomiędzy stronami nastąpiło w dniu 14.07.2015 roku bowiem w tej dacie strona powodowa otrzymała to oświadczenie o rozwiązaniu umowy. W związku z tym pozwany zobowiązany był do uiszczenia wynagrodzenia za okres od dnia 01.07.2015 roku do dnia 31.07.2015 roku przy czym należność faktury obejmującej miesiąc lipiec należało pomniejszyć o kwotę 4317 zł odpowiadającej proporcjonalnej ilości dni do czasu gdy umowa

była skutecznie rozwiązana i wobec tego uzyskano wynik 3554 zł 99 gr odpowiadający należności za 14 dni lipca, w których umowa łączyła strony.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie artykułu 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. .

Z powyższym wyrokiem nie zgodziła się strona powodowa zaskarżając go w części to jest co do pkt 2 zakresie oddalającym powództwo ponad kwotę 3554 zł 99 gr.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono naruszenie przepisów prawa procesowego a mianowicie:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego poprzez oparcie rozstrzygnięcia w głównej mierze na zeznaniach świadków strony pozwanej a w konsekwencji uznanie, że umowa dotyczyć miała udziału powoda promocji marki pozwanej tylko podczas rajdów mistrzostw Polski.

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego i uznanie że ugruntowana pozycja pozwanego od lat funkcjonującego na rynku w branży przemawia za argumentem, że chodziło o rozpowszechnienie jej marki nie tylko na rynku lokalnym ale i krajowym, a także uznanie, że działania pozwanej co do wyglądu promowanych produktów przybierały na intensyfikację przed rajdem (...), który jest pierwszym rajdem mistrzostw Polski, poprzez uznanie, że udział powoda w Rajdzie B. w 2015 roku oraz promocję marki w pozwanej w ogólnopolskim magazynie nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy sytuacji gdy fakt ten jest niezwykle istotny albowiem świadczy o należyтым wykonywaniu umowy przez powoda.

Apelacja zawiera także zarzuty naruszenia prawa materialnego a mianowicie art. 65 § 1 i 2 Kodeksu Cywilnego poprzez błędną wykładnię oświadczenia woli stron wyrażonych w umowie z pominięciem kontekstu sytuacyjnego w jakim oświadczenia zostały złożone oraz w sposób niezgodny z celem umowy i zamiarem stron niezasadne uznanie, że umowa zawarta przez strony mogła zostać w każdym czasie wypowiedziana podczas gdy strony umowie nie przewidziały możliwość jej wypowiedzenia . Naruszenie przepisu art. 750 Kodeksu Cywilnego w związku z art. 746 § 1 poprzez ich błędne zastosowanie stanie faktycznym sprawy i zakwalifikowanie stosunku zobowiązaniowego jako umowy o świadczenie usług, do której zastosowanie mają przepisy o zleceniu podczas gdy strony wiązała umowa nienazwana, mieszana łącząca w sobie elementy wielu innych umów. Naruszenie przepis art. 750 Kodeksu Cywilnego w związku 746 § 3 Kodeksu Cywilnego poprzez uznanie, że pozwana miała ważne powody aby wypowiedzieć umowy w sytuacji gdy nie było istotnej podstawy uzasadniającej rozwiązanie umowy. Naruszenie przepisu art. 58 § 2 Kodeksu Cywilnego w związku z art. 5 Kodeksu Cywilnego poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że pozwany miał możliwość wypowiedzenia umowy w sytuacji gdy zasady współżycia społecznego sprzeciwiały się takiej możliwości.

W konsekwencji skarżący domagały się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszych dochodzonej pozwem kwoty 7445 zł 1 grosz wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 04.07.2016 roku do dnia zapłaty. Skarżący zawarł także w apelacji ewentualny wniosek o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy jako Sąd II instancji zważył co następuje:

Sąd Okręgowy w całości akceptuje nie uznaje za swoje ustalenia sądu pierwszej instancji będące wynikiem przeprowadzonego postępowania dowodowego. Postępowanie to miało charakter pełny i wyczerpujący pozwalający dokonać kompletnego ustalenia faktów w ramach łączącej strony umowy. Także ocena prawna zebranego materiału dowodowego nie budzi żadnych zastrzeżeń sądu odwoławczego jest zgodna z zasadami logiki i pozbawiona cech dowolności.

Obszerne i wyczerpujące uzasadnienie sądu rejonowego daje całkowity i prawidłowy obraz stosunku prawnego łączącego strony. Spór między stronami zarówno w procesie przed sądem pierwszej instancji jaki w treści zarzutów o apelacyjnych koncentrował się praktycznie wokół dwóch zasadniczych problemów: zakresu umowy oraz kwalifikacji prawnej zobowiązania. Oba te aspekty zostały prawidłowo przez sąd rejonowy ocenione. Także sąd okręgowy

nie ma żadnych wątpliwości, że pozwanemu jako firmie funkcjonującej od dłuższego czasu na rynku zależało na promocji swojej marki nie w środowisku lokalnym lecz krajowym. Pamiętać bowiem należy, że rynek lokalny, w ramach województwa (...) kwalifikuje się jako obszar gospodarczo nie atrakcyjny. Województwo (...) jest obszarem gospodarczą mało aktywnym nastawionym raczej na turystykę. Trudno zatem uznać że firmie pozwanego w głównej mierze zależało na reklamie swojej marki na takim obszarze. Zasadnie więc sąd rejonowy przyjął, że zawierając umowę pozwanemu chodziło o reklamę o zasięgu krajowym. Sąd całkowicie akceptuje to stanowisko sądu rejonowego. Pamiętać także należy, że najbardziej efektywnym aspektem reklamy był udział powoda w zawodach sportowych. Każda inna forma reklamy przewidziana przez tę umowę także spełnia swoją rolę natomiast kierując się kryterium skuteczności reklamy to niewątpliwie przebieg zawodów sportowych i to tak atrakcyjnej i widowiskowej dziedzinie jak rajdy samochodowe gromadzą największą rzeszę publiczności a zatem ten sposób reklamy jest najbardziej efektywny. W momencie kiedy na skutek wypadku dominujący najbardziej skuteczny rodzaj reklamy nie był przez powoda wykonywany dalsze trwanie umowy utraciło dla pozwanego znaczenie.

Także kwalifikacja prawna umowy jest całkowicie prawidłowa. Literalne brzmienie umowy nie zawiera żadnych elementów, które świadczyłyby o tym, że strony jej prawidłowe wykonanie uzależniły od jakiegokolwiek efektu, rezultatu.. Świadczenie powoda miało mieć wyłącznie cechy starannego działania. Nie można więc podzielić stanowiska skarżącego o naruszeniu przepisów prawa materialnego myśli art. 750 Kodeksu Cywilnego. W Konsekwencji stosując przepisy o zleceniu pozwanemu służyło prawo rozwiązania tej umowy w trybie art. 746 § 1 Kodeksu Cywilnego.

Reasumując sąd okręgowy stwierdza, że zarzuty skarżącego praktycznie stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami sądu pierwszej instancji. Nie wykazują żadnych błędów i nieprawidłowości w procesie ustalania stanu faktycznego sprawy ani w procesie oceny dowodów.

W konsekwencji wyrok Sądu pierwszej instancji odpowiada prawu co sprawia, że apelacja podlegała oddaleniu zaś o kosztach postępowania przed sądem II instancji orzeczono stosownie do przepisu art. 98 k.p.c.

Sędzia

Joanna Bury Wiesław Kasprzyk Piotr Zbierzychowski